

Οι αμβλώσεις και ... το «ου φονεύσεις» από το Πατριαρχείο Ρουμανίας

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Πρωταρχικό δικαίωμα ενός ανθρώπου είναι η [γέννησή](#) του, ένα δικαίωμα που υπερτερεί στο επιχείρημα της αυτοδιάθεσης του σώματος και του δικαιώματος της επιλογής, σύμφωνα με την [εν Ρουμανία Ορθόδοξη Εκκλησία](#).

Καθώς το ζήτημα της αμβλώσης παραμένει στην επικαιρότητα, ο **εκπρόσωπος Τύπου του Πατριαρχείου Ρουμανίας, Βασίλε Μπανέσκου**, παραχώρησε εκτενή συνέντευξη στο [Sunmedia.ro](#). «Στον Δεκάλογο των επιχειρημάτων για την [αμβλώση](#), μεταξύ άλλων, του κακοσχηματισμένου ιδεολογικού ακτιβισμού και της ανήθικης πρόσκλησης για φόνο, χτίστηκε ο ίδιος ο ευρωπαϊκός πολιτισμός», δήλωσε.

- Της Σβετλάνα Λεβίτσκι

«Το τεράστιο διακύβευμα παραμένει η ουσιαστική χρήση της ελευθερίας που είναι προσανατολισμένη προς τη Ζωή, όχι προς το αντίθετό της και όχι εναντίον της», είπε χαρακτηριστικά ο κ. Μπανέσκου.

«Η Εκκλησία δεν στρατεύεται παράλογα και μη ρεαλιστικά στην ολοκληρωτική απαγόρευση των αμβλώσεων, όπως πράττουν οι άνευ όρων υποστηρικτές της άμβλωσης με ανούσια επιχειρήματα και τυφλωμένοι από μίσος», επεσήμανε και πρόσθεσε ότι η Εκκλησία μόνο «**συνιστά** και **ενθαρρύνει** τον ερχομό στον κόσμο ανθρώπινου όντος, και **προσφέρει διαρκή υποστήριξη**, μέσω των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων της, στη μέλλουσα μητέρα, η οποία είναι σε μια εύθραυστη και δύσκολη κατάσταση».

Η ερμηνεία του επιχειρήματος «υπέρ της επιλογής» και της αυτοδιάθεσης του σώματος

Ο εκπρόσωπος Τύπου του Πατριαρχείου Ρουμανίας αναφέρθηκε και στο βασικό επιχείρημα των υπερασπιστών της άμβλωσης που είναι το «**δικαίωμα στην επιλογή**», καθώς και «την ελευθερία να διαθέτει κανείς το σώμα του σύμφωνα με τη θέλησή του» (αυτοδιάθεση του σώματος).

Αυτό το επιχείρημα είναι «έγκυρο έως ένα σημείο και μόνο όταν δεν επηρεάζει άλλον» , και «αντικρούεται με την πραγματικότητα ότι σε αυτό το σώμα αναπτύσσεται ένα άλλο, απολύτως διακριτό».

Για τη ζωή αυτού του νέου ανθρώπου -του αγέννητου- **κανείς δεν έχει ηθικό δικαίωμα να αποφασίσει**, μόνο και μόνο επειδή δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του, σύμφωνα με τον κ. Μπανέσκου.

Η σαφής διάκριση μεταξύ άμβλωσης και δικαιώματος στη γέννηση

«Βεβαίως, η συζήτηση περιλαμβάνει ορθολογικές προεκτάσεις στον τομέα των δραματικών εξαιρέσεων που η ίδια η Εκκλησία αναγνωρίζει και αποδέχεται την άμβλωση όταν για παράδειγμα κινδυνεύει η ζωή της μητέρας, αλλά το ίδιο το πρόβλημα παραμένει αυτό της **σαφούς διάκρισης**, που λειτουργεί με σαφήνεια, ειλικρίνεια και υπευθυνότητα, μεταξύ της μαχητικής ενθάρρυνσης της καταστολής της ζωής ενός ανθρώπου, και της ενθάρρυνσης του σεβασμού του πρώτου δικαιώματος ενός ανθρώπου, αυτού της γέννησης», υπογράμμισε.

Δεν είναι απλά σώμα αλλά και ψυχή

«Η Εκκλησία δεν μπορεί ποτέ να είναι κατά της γέννησης, αλλά μόνο υπέρ της ζωής. Δεν μπορεί να συμεριστεί την παράλογη ιδέα της «αποτυχίας να γεννηθεί», αλλά μόνο να υποστηρίζει την ελευθερία να επιλέγει κανείς ηθικά και υπεύθυνα, και να αναλάβει τις συνέπειες μιας πράξης που εμπλέκει όχι μόνο σώματα αλλά και ψυχές», επεσήμανε.

«Φυσικά, αυτή η μαρτυρία υπέρ της ζωής και του ερχομού στον κόσμο ενός ήδη συλληφθέντος ατόμου θα έχει πραγματικά σημασία μόνο όταν όσοι αντιμετωπίζουν αυτό το σοβαρό πρόβλημα καταλάβουν ότι **το έμβρυο είναι ένας άνθρωπος προικισμένος με ταυτότητα και αξιοπρέπεια. Αν και δεν βλέπουμε το έμβρυο, το πρόσωπό του** θυμίζει τη θεία εντολή: «Ου Φονεύσεις!» δήλωσε ο κ. Μπανέσκου.

«Όλοι εμείς που γεννηθήκαμε και μιλάμε για άμβλωση σήμερα, είτε υπέρ της επιλογής είτε υπέρ της ζωής, ήμασταν κάποτε σε εμβρυϊκή κατάσταση. Ήταν καλύτερο για εμάς, για τους γονείς μας ή για όσους ήρθαν στη ζωή, να μην είχαν γεννηθεί;», πρόσθεσε ο εκπρόσωπος Τύπου του Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Η ιδανική δημοκρατική κοινωνία

«Μια κοινωνία στην οποία η κυρίαρχη νοοτροπία καταλήγει να υποθέτει, εντελώς λανθασμένα, ότι πρέπει να έχουμε μόνο ένα μέγιστο δικαίωμα και καμία ευθύνη είναι το θλιβερό αντίθετο της ιδανικής [δημοκρατικής](#) κοινωνίας, στο οποίο θα πρέπει να έχουμε το μέγιστο των ελευθεριών και των ευθυνών», τόνισε.

«Η Εκκλησία, λοιπόν, δεν έχει το δικαίωμα να απαγορεύει τίποτα, αλλά μόνο το δικαίωμα να στρέφει την προσοχή και τη θέληση των ανθρώπων στη Ζωή και στις ανεκτίμητες αξίες της. Έχει επίσης το καθήκον να καταθέσει και να δείξει αξιόπιστα και πειστικά ότι το μεγάλο μυστήριο της ύπαρξης του κακού μπορεί να διακριθεί και τουλάχιστον εν μέρει να κατανοηθεί μόνο από την οπτική γωνία της ύπαρξης της ελευθερίας», κατέληξε.

Διαβάστε ακόμη:

Πατριαρχείο Ρουμανίας: Δριμύ “κατηγορώ” για τη χρηματοδότηση των “κατά παραγγελία” αμβλώσεων

Γαλλία: Ηχηρό «όχι» στην ευθανασία - Το δώρο της ζωής έναντι του «δικαιώματος» στον θάνατο